

Arbejdsanvisningen. Det ene Forslag indeholder altsaa en almindelig Forpligtelse til, hvis man vil have Tillægsydelsen fra Statens Side, at gaa til Arbejdsanvisningen, det andet er en Slags Straffepligt for saadanne Kasser, som ikke overholder Reglerne, idet deres Medlemmer da kan henvises til Arbejdsanvisningen. Det tredje Mindretal, bestaaende af Departementschef Vedel og Kontorchef i Arbejdsanvisningskontoret her i Byen, Hvidtfeldt, har foreslaaet, at dette Forhold hverken bør ordnes som en almindelig Pligt til Henvendelse til Arbejdsanvisningen eller som en Straffepligt, men at Ordningen bør bygge paa en frivillig Overenskomst, og hertil slutter Forslaget sig ud fra det Synspunkt, at det vil være yderst betænkeligt at skabe en Ordning, som kun kan fremkalde den største Uvillie i Arbejdsløshedskasserne, og at det heller ikke vil være rigtigt at skabe en Ordning, som gør Arbejdsanvisningen til en Art Straffekontor for forsømmelige Arbejdsløshedskasser, men man bør bygge Forholdet mellem de to Institutioner paa en frivillig Overenskomst. Dette Forslag er for øvrigt tiltraadt af alle Arbejdsløshedsnævnets Medlemmer. Jeg tror, at hele Udviklingen af Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskassernes Samarbejde i høj Grad vil afhænge af, at man ikke gaar til Skridt, der paa en Maade sætter de to Institutioner op overfor hinanden eller mod hinanden, men just bygger paa en rolig Udvikling af det i Virkeligheden tilfredsstillende Samarbejde imellem dem.

Jeg kommer derefter til Spørgsmaalet om Understøttelsens, d. v. s. Statshjælpens, Størrelse. Den har hidtil været beregnet som et procentmæssigt Tillæg til den vedtægtsmæssige Ydelse, dog at det samlede Beløb mindst skal naa en fastsat Størrelse. Nu foreslaar alle, at man skal gaa over til et fast Beløb, et ikke procentmæssigt beregnet, men et fast dagligt Beløb. Ogsaa her har Kommissionen imidlertid delt sig, idet nogle ønsker, at det faste Beløb skal udgøre 1 Kr. 50 Øre pr. Dag i Forbindelse med et Mindstebeløb, hvorved den samlede Ydelse mindst skal andrage 2 Kr. 75 Øre — jeg taler her om helt betalende Familieforsørgere, alle de øvrige Ydelser er satte i Forhold hertil, — medens andre Medlemmer har foreslaaet, at det faste Beløb skal være 2 Kr., i hvilket Tilfælde Fastsættelse af et Mindstebeløb er overflødigt. Endelig har Landboforeningernes Repræsentant, Hr. Landstingsmand Hauch, i Kommissionen meget

stærkt taget Ordet for, at Tillægsydelsen skal være afhængig af det Sted, hvorpaa den nydes, som Følge af de forskellige Levedsmiddelevilkaar paa de forskellige Steder, og omend hans Argumentation efter min Mening er overdreven med Hensyn til Værdien af den Pengeydelse, hvoroverfor han stiller visse Indtægter paa Landet, er der i selve Tanken noget, som har fundet Tilslutning hos en Kreds af Kommissionens Medlemmer, og som ogsaa Indenrigsministeriet har ment at maatte tage Hensyn til. Det foreslaas derfor, at det faste Beløb skal være 1 Kr. 75 Øre, men saaledes, at det for København og nærliggende Kommuner kan forøges til 2 Kr. Jeg tror, det er den almindelige Opfattelse, at det er i København og nærliggende Kommuner, at de 2 Kroner er en Nødvendighed, og det er et meget stort Flertal af Kommissionens Medlemmer, som udtaler sig herfor, men at det udenfor denne Rayon vistnok ikke er nødvendigt at gaa højere end til 1 Kr. 75 Øre, og at det for visse Klassers Vedkommende kan være betænkeligt at gaa højere.

Foruden denne Understøttelse, som er kendt fra den nuværende Lovgivning, foreslaas der en Tillægsunderstøttelse, dels Huslejhjælpen, som ærede Medlemmer kender, for hvilken Maksimumsgrænsen sættes op fra 30 til 40 Kr., dels en ny Tillægsunderstøttelse i Forhold til Børneantal og i Forhold til Arbejdsløshedens Varighed. Om disse Forslag har hele Kommissionen kunnet enes, men jeg maa utrykkelig gøre opmærksom paa, at Kommissionsmedlemmerne hver for sig har sagt, at deres Tilslutning til Tillægsunderstøttelsen afhænger af, at deres Opfattelse med Hensyn til Hovedunderstøttelsen gaar igennem. Dette vil for at udtrykke det populært sige, at de, der vil have den store Hovedunderstøttelse, utvivlsomt er af den Mening, at Tillægsunderstøttelsen ikke er stor nok, hvis Hovedunderstøttelsen nedsættes, medens den modsatte Side mener, at hvis Hovedunderstøttelsen bliver større, end de finder rigtigt, maa Tillægsunderstøttelsen være mindre. Indstillingerne er altsaa kædede sammen, men om selve Systemet for Tillægsydelsen er hele Kommissionen enedes. Det foreslaas da, at der for Børn fra det Tidspunkt, hvor Familiens samlede Indtægt, baade Understøttelse og eventuel Arbejdsindtægt, i de forudgaaende 3 Maaneder skønsmæssig har været under 800 Kr., skal ydes 25 Øre pr. Dag for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar.